

61 Gedicht
Jacob Cats

Als de Most te noo bedwongen

Muziek
René de Clercq

Als de most te noo be-dwongen dijs en wor-stelt licht en tucht, Zon der
al-le ban-den al le den-ge-n die het vrij het e-del nat Kiel-den
als een ko-ning vrij-e lie-den Op een on-ge-wo-nen voet liet een

a. den zon-der licht, liet den dast hij vroom-de spron-gen! Liet, den
in het on-ge-ent, mac-ker wij-ken moe-ten bliu-gen Voor de
hrot-sien o. ver-moed al te vin-nig wil ge-bie-den, Daar on

riekt de gan-sche vloer naar de damp-pen van de maer, Liet, den
krach-ter van den wijn hoe ge-wel-dig dat ze zijn, Voor de
is geen twij-fel aan of het moet er kwa-lijf gaan, Daar on

riekt de gan-sche vloer naar de damp-pen van de maer
krach-ter van den wijn hoe ge-wel-dig dat ze zijn
is geen twij-fel aan of het moet er zit-kwa-lijf gaan